

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Timofti Vladimir

Judecători - Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău – Tăut Dorina prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2020, în cauza penală privindu-i pe

Bîrca Nichifor xxxxx.

Sulă Veaceslav xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 28.11.2018-13.12.2019;

2. Instanța de apel: 22.01.2020-24.06.2020;

3. Instanța de recurs: 09.10.2020-25.11.2020.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 13 decembrie 2019, Bîrca Nichifor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis; în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal - 5 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial a pedepselor stabilite, lui Bîrca Nichifor i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 6 (șase) ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

Sulă Veaceslav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis; în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal - 5 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, lui Sulă Veaceslav i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 5 (cinci) ani și 6 (șase) luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

1.2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpații Bîrca Nichifor și Sulă Veaceslav la data de 13.05.2018, în jurul orei 19:00, aflându-se în loc public, pe una din străzile sat. Costești, r-nul Ialoveni, împreună cu o altă persoană în privința căreia cauza a fost disjungată, încalcând grosolan ordinea publica și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, au oprit automobilul

maxi-taxi de model „Dacia” la volanul căruia se afla Bîrca Vasile, iar în calitate de pasager era Brăescu Dumitru, l-au scos pe ultimul forțat din automobil, numindu-l cu cuvinte necenzurate, după care i-au aplicat multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului. În urma acțiunilor huliganice lui Brăescu Dumitru i-au fost cauzate conform raportului de expertiză judiciară nr. 201802D1723 din 23.08.2018, leziuni corporale sub formă de excoriații în regiunea lombară și ambii genunchi, care se califică ca vătămare neînsemnată.

Tot ei, continuându-și acțiunile sale, prin aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și sănătatea persoanei, de la Brăescu Dumitru au însușit în mod deschis bunuri materiale și bani în valoare totală de 5610 lei, cauzându-i prejudiciu considerabil.

2. Sentința menționată a fost atacată cu apel, de către apărătorul Serghei Postică în interesele inculpatului Bîrcă Nichifor și inculpatul Sulă Veaceslav.

2.1 În motivarea cererii de apel apărarea a invocat că, prima instanță nu și-a motivat hotărârea luată de ea, și anume care sunt faptele comise de Bîrca Nichifor în coraport cu învinuirea adusă, care sunt probele care demonstrează faptele imputate, în ce constă participarea lui Bîrcă Nichifor la săvârșirea infracțiunilor de care este învinuit.

Apărătorul indică că, Bîrca Nichifor a venit în centru satului Costești, din motivul că însăși partea vătămată Brăescu Dumitru, la invitat să vină în centru satului fapt dedus din declarațiile părții vătămate date în instanța de judecată. Aici se constată faptul că, partea vătămată Brăescu Dumitru nu avea bani să achite pentru serviciile de taxi, astfel că, ultimul s-a înțeles cu Bîrca Nichifor că îi dă telefonul în locul plății pentru serviciile de taxi acordate de tatăl său Bîrca Vasile, fapt demonstrat iarăși de declarațiile părții vătămate.

Apelantul a mai indicat că, Brăescu Dumitru recunoaște că făcea dezordine în mașină.

Ca urmare, Bîrca Nichifor nu a aplicat careva lovituri lui Brăescu Dumitru, ci când a văzut că ultimul deteriorează bunurile din mașina tatălui său, doar l-a apucat pe Brăescu Dumitru de o mână și la dat jos din mașină. Apărării nu îi este clar, care ar fi motivul ca Bîrca Nichifor să aplice violență fizică față de Brăescu Dumitru, acuzarea nu indică un careva motiv sau scop. Bîrca Nichifor doar l-a târât jos din mașina tatălui său și nu a aplicat careva lovituri. Martorul ocular Jomir Ion a declarat cu lux de amănunte în instanța de judecată că „o persoană care nu este astăzi s-a apropiat să-l scoată pe pasager din mașină”.

Astfel, a indicat apărarea că, instanța urmează să rețină că, chiar dacă Brăescu Dumitru la urmărirea penală declară că și Bîrca Nichifor a aplicat violență față de el, în instanța de judecată Brăescu Dumitru confirmă cele spuse de martorul Jomir Ion și anume Brăescu Dumitru în instanța de judecată declară „Luca primul a sărit la bătaie apoi și Sula Veaceslav a sărit. Eu în apărare l-am trântit jos pe Bîrca N. Sula Veaceslav m-a lovit cu mâna. Bîrca Nichifor nu știu dacă m-a lovit. După ce am căzut jos m-a lovit în spate Luca”.

În concluzie, la materialele cauzei penale nu există nici o probă care ar indica că Bîrcă Nichifor a aplicat violență fizică față de Brăescu Dumitru, ultimul chiar dacă la urmărirea penală declară că a fost lovit și de Bîrcă Nichifor, în instanța de judecată deja declară că nu știe dacă a fost lovit de Bîrcă Nichifor.

Apărarea a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței contestate și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Bîrcă Nichifor să fie achitat de la comiterea infracțiunilor pentru care a fost condamnat.

2.2 Inculpatul Sulă Veaceslav în cererea sa a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care în privința acestuia să fie aplicată o pedeapsă mai blândă, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În motivarea apelului, inculpatul a indicat că a recunoscut integral vinovăția, sa căit de cele săvârșite, anterior nu a fost condamnat, are la întreținere 4 copii minori, iar soția lui se află în concediul de maternitate după îngrijirea copilului.

În circumstanțele date se solicitat numirea unei pedepse non-privative de libertate cu aplicarea prevederilor art. 90 din Codul penal, sub formă de o pedeapsă condiționată.

A indicat inculpatul că, instanța nu a luat în discuție posibilitatea numirii unei pedepse non-privative de libertate nu a dat apreciere faptului că inculpatul anterior nu a fost atras la răspundere penală, faptului că dumnealui are la întreținere 4 copii minori, inclusiv și soția care se află în concediul de maternitate, a recunoscut vinovăția integral și să căiește de cele săvârșite.

Din aceste motive, apelantul consideră că instanța i-a numit o pedeapsă destul de gravă în raport cu acțiunile săvârșite de el.

Totodată instanța nu a luat în considerație comportamentul părții vătămate care pe parcurs de mai mult timp nu i-a restituit datoria de bani pentru serviciile acordate de taxi.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2020, au fost admise apelurile declarate de către apărătorul Postică Serghei în interesele inculpatului Bîrcă Nichifor și de către inculpatul Sulă Veaceslav, casată sentința în partea individualizării pedepsei și pronunțată în această parte o nouă hotărâre prin care lui Bîrcă Nichifor recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b), 187 alin. (2) lit. b), e), f) din Codul penal i s-a stabilit pedeapsa după cum urmează:

- în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Codul penal, sub formă de amendă în mărime de 750 unități convenționale.

- în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Codul penal - 5 ani închisoare.

Lui Sulă Veaceslav recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b), 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal i s-a stabilit pedeapsa după cum urmează:

- în baza art. 287 alin. (2) lit. b) din Codul penal, sub formă de amendă în mărime de 750 unități convenționale.

- în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) din Codul penal - 5 ani închisoare.

În temeiul art. 90 din Cod penal, s-a dispus suspendarea executării pedepsei numită inculpatului Bîrca Nichifor, pe un termen de probațiune de 5 (cinci) ani.

În temeiul art. 90 din Codul penal, s-a dispus suspendarea executării pedepsei numită inculpatului Sulă Veaceslav, pe un termen de probațiune de 5 (cinci) ani.

În rest, prevederile sentinței au fost menținute.

3.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpații au săvârșit anume infracțiunile pentru care au fost condamnați, însă la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale ale inculpatului în coroborare cu prevederile art. 61 din Codul penal.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 din Codul de procedură penală, și anume prin:-declarațiile inculpaților;-declarațiile părții vătămate Brăescu Dumitru; - declarațiile martorului Bîrca Vasile; - declarațiile martorului Jomir Ion; - procesul-verbal de constatare a infracțiunii întocmit de OSS al SP Nr.3 al IP Ialoveni, (f.d. 20, 21); -procesul-verbal de cercetare la fața locului din 18.09.2018, efectuat în centru sat. Costești, r-nul Ialoveni, locul comiterii infracțiunii, cu fototabel, (f.d.19-25); - procesul-verbal de cercetare la fața locului din 18.09.2018, a automobilului de model „Dacia” (f.d. 26-28); - ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 18.05.2018 (f.d. 36-37); - procesul-verbal de examinare a genții și obiectelor ridicate de la Sulă Veaceslav (f.d. 38-39); - ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive (f.d. 40); - raportul de expertiză judiciară nr. 201802P1567 din 16.05.2018, în privința lui Brăescu Dumitru, ultimului fiind cauzate vătămare neînsemnată, (f.d. 51-52); - raportul de expertiză judiciară nr. 201802D1723 din 23.08.2018, în privința lui Brăescu Dumitru, ultimului fiind cauzate vătămare neînsemnată (f.d. 61-62); - procesul-verbal de confruntare între partea vătămată Brăescu Dumitru și bănuitul Bîrca Nichifor (f.d. 66-68); - procesul-verbal de confruntare între partea vătămată Brăescu Dumitru și bănuitul Sulă Veaceslav (f.d. 69-70).

Instanța de apel, cercetând nemijlocit, multiaspectual, totalitatea probelor administrate la prezenta cauză penală, a conchis că, vinovăția inculpaților Bîrca Nichifor și Sulă Veaceslav este dovedită și califică acțiunile lor în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, acțiune săvârșită de mai multe persoane și în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) din Codul penal, jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două sau mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Prin urmare, Colegiul a considerat neîntemeiate alegațiile avocatului Postica Serghei în interesele inculpatului Bîrca Nichifor, privind nevinovăția în comiterea infracțiunilor imputate, că probele nu demonstrează vinovăția lui Bîrca Nichifor, deoarece probatoriul menționat supra și cele constatate, dovedesc cu certitudine că

inculpații au săvârșit infracțiunile de huliganism și de jaf. Mai mult, instanța relevă că inculpații au recuperat prejudiciul cauzat părții vătămate.

Astfel, la numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpaților Bîrca Nichifor și Sulă Veaceslav, instanța de apel a reținut că, deși instanța de fond a reiterat prevederile art. art. 6, 7, 61, 75-78 Cod penal, nu le-a aplicat corespunzător, considerent din care apelul acuzatorului de stat urmează a fi admis în această parte.

Instanța de apel, la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpaților, a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 din Codul penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

În continuare, ținând cont de circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de faptul că au fost săvârșite două infracțiuni, o infracțiune mai puțin gravă și una gravă, de personalitatea inculpaților, care sunt caracterizați pozitiv, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, anterior nu au fost judecați, inculpatul Bîrca Nichifor are la întreținere un copil minor, inculpatul Sulă Veaceslav are la întreținere trei copii minori, instanța de apel a considerat justificat și proporțional de a aplica inculpatului Bîrca Nichifor, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 750 unități convenționale, la fel, de a aplica inculpatului Sulă Veaceslav pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 750 unități convenționale.

Caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșite, dar și situația inculpaților relevă că pedeapsa sub formă de amendă pentru infracțiunea de huliganism va atinge scopul prevăzut de legiuitor la art. 61 din Codul penal, or sumele de bani ce urmează a fi achitate la bugetul de stat vor diminua patrimoniul inculpaților creându-le unele neajunsuri, care în final vor duce la reeducarea inculpaților.

În continuare, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, Colegiul a considerat necesar de aplicat inculpatului Bîrca Nichifor o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, iar inculpatului Sulă Veaceslav pentru comiterea infracțiunii prevăzute de 187 alin. (2) lit. b), e), f) din Codul penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani.

Astfel, instanța de apel a considerat că circumstanțele menționate indică la faptul că inculpații Bîrca Nichifor și Sulă Veaceslav urmează, în vederea corectării și reeducării, să nu execute pedeapsa închisorii, în speță fiind prezente circumstanțe ce indică că în privința inculpaților pot fi aplicate prevederile art. 90 din Codul penal.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că pedeapsa stabilită inculpaților sub formă de închisoare, cu stabilirea unui termen de probațiune va asigura scopul executării pedepsei prevăzut de legiuitor la art. 61 din Codul penal.

4. Decizia instanței de apel a fost atacată, cu recurs ordinar de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău – Tăut Dorina, care

indicând temeiurile prevăzute la pct. 6) și 10) alin.1) art. 427 Cod procedură penală, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei, cu menținerea sentinței, deoarece apelurile au fost greșit admise.

4.1. În motivarea recursului procurorul a indicat că:

- pedeapsa numită inculpaților de către instanța de apel nu este în acord cu principiul proporționalității având în vedere faptele săvârșite dar și impactul social al acestora;

- în cazul dat instanța de apel a admis erori de drept privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal;

- sunt greșite concluziile instanței de apel în partea individualizării pedepsei stabilite inculpaților și în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, în situația în care inculpații nu au recunoscut vina, deși probele cercetate demonstrează contrariul, inculpații nu au regretat pentru faptul că au comis două infracțiuni, o infracțiune mai puțin gravă și una gravă și încercând sub diferite metode de a duce în eroare atât organul de urmărire penală cât și instanțele de judecată, având un singur scop, eschivarea de la răspundere penală, de circumstanțele cauzei, de comportamentul inculpaților, care fără careva motive neîntemeiate l-au scos cu forța din automobil, i-au aplicat părții vătămate Brăescu Dumitru multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului, l-au numit cu cuvinte necenzurate, i-au sustras deschis telefonul mobil și geanta în care se aflau lucrurile personale;

- instanța de fond corect a considerat că în privința inculpaților, pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. b),e),f) și art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, urmează a le stabili pedeapsă de 6 ani închisoare și, respectiv, de 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- instanța de fond corect a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpaților va fi posibilă prin izolarea acestora de societate. Recunoașterea vinei parțiale de către inculpați, nu îndreptățesc faptele comise de ei și deci, nu poate genera aplicarea unei pedepse neechitabile, care nu-și va atinge scopul de corectare și reeducare a lor, pentru a nu admite pe viitor săvârșirea de astfel de infracțiuni, or aplicarea unor pedepse penale reale cu închisoare ar asigura conștientizarea de către inculpații Bîrca Nichifor și Sulă Veaceslav a celor comise cu adoptarea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul în societate.

- aplicarea în privința inculpaților Bîrca Nichifor și Sulă Veaceslav a unei pedepse sub formă de închisoare, va asigura aplicarea unei pedepse echitabile, condiționând gradul influenței pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia;

- concluziile instanței de apel în partea individualizării pedepsei stabilite inculpaților Bîrca Nichifor și Sulă Veaceslav, sunt greșite și în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, deoarece infracțiunea prevăzută de art. de art. 187 alin.(2) lit. b),e),f) și art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal face parte din categoria celor mai puțin grave și grave,

pentru care legiuitorul a prevăzut pedeapsa închisorii pe un termen de până la 5 și respectiv 7 ani. Aceste infracțiuni fiind comise, odată ce inculpații au admis un șir de acțiuni intenționate, neglijând cerințele legii, prin organizare și participare la comiterea actului prejudiciabil. Toate aceste circumstanțe dovedesc incontestabil că corectarea și reeducarea inculpaților este posibilă doar aplicându-i-se o pedeapsă cu închisoarea

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Așadar, în prezenta speță, procurorul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, ce stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă că, deși recurentul a indicat temeiul de casare a deciziei instanței de apel prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, pentru declararea recursului, din conținutul argumentelor formulate se atestă că recursul nu a fost motivat sub acest aspect, iar criticile aduse se subscriu temeiului de casare prevăzut la pct. 10) alin. (1) al normei precizate, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

La fel, Colegiul penal reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților și critică decizia adoptată numai referitor la aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoare în privința inculpaților, pe o perioadă de probațiune, conform art. 90 Cod penal, considerând că nu este proporțională cu gravitatea infracțiunilor săvârșite și vinovăția acestora.

În urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului penal, nu și-a găsit confirmarea temeiul pentru recurs invocat, în prezenta speță, deoarece instanța de apel și-au motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75-76 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpaților și nu a admis careva erori, stabilindu-le întemeiat în limitele sancțiunii normei de care au fost recunoscuți vinovați lui Bîrca Nichifor în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Codul penal, amendă în mărime de 750 unități convenționale, în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Codul penal - 5 ani închisoare lui Sulă Veaceslav în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, amendă în mărime de 750 unități convenționale, în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal - 5 ani închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în privința ambilor, conform art. 90 Cod penal, pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

Astfel, Colegiul penal reține că, instanța de apel, la stabilirea pedepsei inculpaților a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunilor săvârșite dintre care o infracțiune este mai puțin gravă și una gravă, de motivul acesteia, de personalitatea celor vinovați care sunt caracterizați pozitiv, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, anterior nu au fost judecați inculpatul Bîrca Nichifor are la întreținere un copil minor, inculpatul Sulă Veaceslav are la întreținere trei copii minori, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, în ședința instanței de apel au recunoscut vina, de condițiile de viață ale familiei acestora precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpaților, aplicându-le acestora suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

Ținând cont de toate împrejurările cauzei, având în vedere atât principiul umanismului, prevăzut de art. 4 Cod penal, cât și prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, instanța de recurs consideră că nu este rațională executarea pedepsei reale cu închisoarea de către inculpași, iar instanța de apel just a conchis aplicarea în privința acestora a prevederilor art. 90 Cod penal, fiindu-le suspendată condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

Nefondat este argumentul recurentului precum că, *sunt greșite concluziile instanței de apel în partea individualizării pedepsei stabilite inculpaților și în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, în situația în care inculpații nu au recunoscut vina, deși probele cercetate demonstrează contrariul, inculpații nu au regretat pentru faptul că au comis două infracțiuni, o infracțiune mai puțin gravă și una gravă și încercând sub diferite metode de a duce în eroare atât organul de urmărire penală cât și instanțele de judecată, având un singur scop, eschivarea de la răspundere penală, de circumstanțele cauzei, de comportamentul inculpaților, care fără careva motive neîntemeiate l-au scos cu forța din automobil, i-au aplicat părții vătămate Brăescu Dumitru multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului, l-au numit cu cuvinte necenzurate, i-au sustras deschis telefonul mobil și geanta în care se aflau lucrurile personale. Or, anume aceste circumstanțe au fost*

puse la baza stabilirii de către instanța de apel a pedepsei penale inculpaților. Concluzie care este legală, argumentată, bazată pe cumulul de circumstanțe stabilite, verificate și apreciate de instanța de apel or, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii. Pedeapsa mai aspră, în limitele prevederilor articolului, poate fi stabilită numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului scontat.

Respectiv, după ce a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, continuând operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunii, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune neexecutarea pedepsei aplicate vinovatului. Astfel, suspendarea condiționată, ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea ca, pe lângă stabilirea cuantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la stabilirea modalității de executare a pedepsei, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpaților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, nefiind justificată solicitarea recurentului privind *aplicarea în privința inculpaților Bîrca Nichifor și Sulă Veaceslav a unei pedepse sub formă de închisoare cu executarea reală a acesteia*. Or, o condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal, este aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea efectivă a acesteia, ținând cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege la formarea unei astfel de convingeri.

Reieșind din conținutul deciziei instanței de apel, Colegiul penal consideră că aceasta întemeiat a concluzionat despre posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, învederând caracteristica pozitivă a inculpaților, faptul că au recunoscut vina, anterior nu au fost judecați, nu au de restituit careva prejudicii, împrejurări ce au permis instanței de a da dovadă de clemență față de aceștia, evitându-se, astfel, neajunsurile pe care le poate atrage contactul cu mediul din penitenciar.

Din considerentele menționate, Colegiul penal conchide, că în cauza dată nu și-au găsit confirmarea temeiurile de recurs la care face referire recurentul și nu sânt motive de a interveni în soluția adoptată, fiindcă hotărârea instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar pedeapsa aplicată inculpaților a fost individualizată potrivit legii.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Având ca reper cele menționate supra, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității recursul declarat de către procuror, ca fiind neîntemeiat.

6. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău – Tăut Dorina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2020, în cauza penală privindu-i pe *Bîrca Nichifor xxxxx și Sulă Veaceslav xxxxx* ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **24 decembrie 2020.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie